

Javne nabavke u odnosu
na privredne subjekte

Pokretanje postupka
zbog povreda pravila
javnih nabavki

Narativni deo

u roku od tri dana od dana dostavljanja odluke.

Ako Državna komisija usvoji zahtjev, naručilac je dužan da o tome obavijesti sve učesnike u postupku u roku od tri dana od dana dostavljanja odluke.

Međutim, ovo nije jedinstvena mogućnost. Takođe je moguće da se podnese žalba Evropskoj komisiji koja, ukoliko smatra da se desila povreda, sama može da preduzme dejstvo protiv države članice.

Kao i u slučaju sa glavnim proceduralnim direktivama, cilj Direktive o pravnim lijekovima nije usaglašavanje zakona država članica u odnosu na ovo, već utvrđivanje minimalnih kriterijuma i mjera zaštite da bi se garantovala zaštita prava koja proizilaze iz proceduralnih direktiva. Ovo je neophodno s obzirom na veoma različite postupke koji su dostupni u nacionalnim jurisdikcijama, a koji pokazuju flagrantnu neusaglašenost sredstava zaštite koja se nudi subjektima prava Zajednice. U ovom poglavlju ćemo razmatrati samo minimalne kriterijume utvrđene u direktivama o pravnim lijekovima.

2.2 SPROVOĐENJE

Sprovođenje prava Zajednice, uključujući i sprovođenje direktiva o javnim nabavkama, nije regulisano samo direktivama o pravnim lijekovima. Domaći sudovi imaju ulogu da obezbjede primjenu prava Zajednice uopšte, dok Evropska komisija ima posebnu ulogu čuvara prava Zajednice. Takođe treba da se razmotre i ove uloge.

2.2.1 Korišćenje domaćih sudova

Direktive moraju da se prenesu u nacionalno zakonodavstvo, čime se obezbjeđuju nacionalni propisi za sprovođenje pravila Zajednice. Domaći sudovi ili bilo koji drugi priznati tribunali moraju da štite prava i obaveze građana (privrednih subjekata) koji su kreirani prema pravu Zajednice. Pojedinci pokreću veliki broj slučajeva pred sudovima sa nacionalnom nadležnošću koji se bave povredama proceduralnih direktiva. Takve povrede su rješavane u skladu sa postojećim postupcima i odredbama nacionalnih zakona. Međutim, razilaženja između nacionalnih nadležnosti sa aspekta dostupnih pravnih lijekova i efikasnosti ovih pravnih lijekova su bila razlog koji je doveo do donošenja Direktive o pravnim lijekovima, koja ima za cilj postavljanje privrednih subjekata u svim državama članicama na sličnu, ako ne uvijek sasvim identičnu osnovu.

Osim specifičnih mjera sprovođenja predviđenih u direktivama o pravnim lijekovima, Ugovor podržan od strane Evropskog suda pravde (ESP) oduvek je predviđao sredstva za rešavanje kršenja primarnog i sekundarnog zakonodavstva Zajednice. Ovo potiče iz same prirode prava Zajednice kroz stvaranje prava na koja pojedinci mogu da se pozovu u svojim domaćim sudovima (vidite H1).

Jasno je utvrđeno da je pravo Zajednice u mogućnosti da stvori prava na koja pojedinci (uključujući i kompanije) mogu da se pozovu u svojim nacionalnim sudovima, koji imaju obavezu da ih štite. Ovo se dešava tamo gdje odredbe Ugovora imaju direktan efekat, odnosno gdje imaju efekat kreiranja prava bez daljnjeg implementiranja. To se ne dešava automatski i podliježe određenim uslovima. Direktan efekat se garantuje ako je obaveza nametnuta državi članici:

- jasna i precizna,